

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu na neverejnom zasadnutí 1. októbra 2013 v Bratislave o sťažnosti obvineného **R. H.** proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 20. septembra 2013, sp. zn. BB- 4 T 48/2013, takto

r o z h o d o l :

Podľa 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného R. H. **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Obvinený R. H., ktorému bolo v prípravnom konaní vznesené obvinenie pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a iné, bol uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo 14. marca 2013, sp. zn. Tp 37/2012 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 3. apríla 2013, sp. zn. 3 Tost 10/2013, z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. vzatý do väzby. Začiatok plynutia väzby bol stanovený dňom 13. marca 2013 od 15,27 hod., kedy došlo k zatknutiu obvineného na podklade príkazu na zatknutie, vydaného 2. januára 2013.

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podal 6. septembra 2013 na Špecializovanom trestnom súde obžalobu na obvineného R. H. pre skutok v bode 1/ kvalifikovaný ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., v bode 2/ pre skutok kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák., v bode 3/ pre skutok kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa

§ 295 ods. 1 písm. a/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák., v bode 4/ pre skutok kvalifikovaný ako zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák., v bode 5/ pre skutok kvalifikovaný v jednočinnom súbehu ako prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák. a zločin nedovolaného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., v bode 6/ pre skutok kvalifikovaný v jednočinnom súbehu ako prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák. a zločin nedovolaného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., v bode 7/ pre skutok kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/,c/, d/, ods. 2 písm. c/, s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. a v bode 8/ pre skutok kvalifikovaný ako zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák.

Podaním obžaloby vo väzobnej veci vzniká pre príslušný súd povinnosť podľa § 238 ods. 3 Tr. por. rozhodnúť o väzbe, a to najneskôr tak, aby došlo k právoplatnému rozhodnutiu o väzbe do uplynutia lehoty, ktorá by bola základnou alebo predĺženou lehotou väzby v prípravnom konaní. Rozhodnutím o väzbe v zmysle ustanovenia § 238 ods. 3 Tr. por. sa rozumie aj rozhodnutie o žiadosti o prepustenie z väzby, ktorú obvinený R. H. podal 3. septembra 2013, pričom v takom prípade nie je zároveň potrebné osobitne rozhodovať aj o ponechaní obvineného vo väzbe. Lehota podľa § 238 ods. 3 Tr. por. v posudzovanej veci končí 13. októbra 2013 s prihliadnutím na to, že základná sedemmesačná lehota trvania väzby obvineného R. H. začala plynúť 13. marca 2013.

Senát Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica na neverejnom zasadnutí po výsluchu obvineného uznesením z 20. septembra 2013, sp. zn. BB-4T 48/2013, podľa § 238 ods. 3 Tr. por., § 79 ods. 3 Tr. por. zamietol žiadosť obvineného R. H. o prepustenie z väzby na slobodu.

Obvinený R. H. podal v zákonnej lehote (ihneď po vyhlásení uznesenia) proti citovanému uzneseniu sťažnosť, ktorú odôvodnil prostredníctvom obhajcu priamo do zápisnice o neverejnom zasadnutí z 20. septembra 2013. Uviedol v nej, že si uvedomuje potrebu svojej prítomnosti pri vykonávaní dokazovania na hlavnom pojednávaní, a preto nie je nutné, aby bol naďalej vo väzbe. Navyše je sporné, že mu hrozí vysoký trest, lebo jeho

konania vo viacerých bodoch obžaloby sú kvalifikované neodôvodnene prísne, skutok v bode 1/ je dôkazne nepodložený a vo vzťahu ku skutku v bode 8/ mohla byť vec ukončená zastavením trestného stíhania. Dôvod útekovej väzby nie je u neho daný, preto navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a prepustiť ho z väzby na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že rozhodnutie o ponechaní obvineného R. H. vo väzbe po podaní obžaloby formou zamietnutia jeho žiadosti o prepustenie z väzby je vecne správne a zodpovedajúce zákonu.

Ďalej trvajúce obmedzenie osobnej slobody obvineného jeho ponechaním vo väzbe z dôvodu uvedeného v ustanovení § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. pre obavu z úteku alebo skrývania sa vzhľadom na hrozbu uloženia vysokého trestu nie je v rozpore so zásadou proporcionality, pretože na rozdiel od sťažovateľa najvyšší súd sa stotožňuje so zisteniami Špecializovaného trestného súdu, že obvinený je dôvodne podozrivý zo spáchania skôr vymenovaných trestných činov, z ktorých viaceré sú kvalifikované ako obzvlášť závažné zločiny a pre prípad uznania viny zakladajú hrozbu uloženia vysokého trestu obvinenému. Podanie obžaloby aplikovanú skutkovú podstatu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. nezoslabilo, ale naopak zvýraznilo. Obvineným akcentovaná okolnosť pri pôvodnom rozhodovaní o jeho vzatí do väzby i pri ostatnom výsluchu 20. septembra 2013, že k jeho zadržaniu (správne zatknutiu) došlo v mieste jeho bydliska nijako obavu z útekovej väzby neoslabuje a to aj s prihliadnutím na okolnosti vypátrania a zatknutia obvineného popísané v úradných záznamoch z 13. a 14. marca 2013 (č.l. 139 a 141) a jeho žalovaný únik hliadke dopravnej polície 12. júla 2013, ktorý je v širších časových a vecných súvislostiach popísaný v bode 8/ obžaloby, a ktorým skutkom mal byť spáchaný zločin útoku na verejného činiteľa.

Uvedené skutočnosti v spojitosti s preukázanou dlhodobou nedosiahnuteľnosťou obvineného pre orgány činné v trestnom konaní z obvineným nevysvetlených „osobných dôvodov“, pre ktorú musel byť napokon vydaný príkaz na jeho zatknutie predstavujú splnenie podmienky existencie obavy z úteku alebo skrývania sa obvineného vyžadovanú ustanovením § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval sťažnosť obvineného R. H. za nedôvodnú, a preto ju podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.

V Bratislave 1. októbra 2013

JUDr. Peter K r a j č o v i č , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Libuša Jánošíková